

Primljeno: 12-04-2019 h.		
Prilog	Neposredno	Poštom
Klasa: 07/11-034-02/17-01/546		
Ur. broj: 383-01/19-18		

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-75/19-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Kemis-Termoclean d.o.o. iz Zagreba, Slavonska avenija 25/4, zastupan po direktoru Zoranu Matiću, kojeg zastupa Davorin Grgić, odvjetnik iz Zagreba, Haulikova 1, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, kojeg zastupa Goran Matešić, predsjednik, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Zagreba, Ured za javnu nabavu, Zagreb, Trg Stjepana Radića 1, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 22. ožujka 2019.

presudio je

Tužbeni zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu Sudu 27. rujna 2017. godine za poništenje rješenja Tuženika Klasa: UP/II-034-02/17-01/546, Urbroj: 354-01/17-11 od 7. rujna 2017.

Sud je rješenjem poslovni broj: UsII-256/17-2 od 4. listopada 2017. godine zastao s postupkom do donošenja odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske o ustavnosti odredbe članka 434. stavka 3. i 4. i članka 435. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16.).

Nakon što je Ustavni sud Republike Hrvatske donio 5. veljače 2019. godine Odluku broj: U-I-2911/2017 dostavljene Sudu 13. veljače 2019. kojom je odbio zahtjev Suda za ocjenu ustavnosti naprijed navedenih odredbi Zakona o javnoj nabavi, stekli su se uvjeti za rješavanje ove upravne stvari.

Rješenjem Tuženika Klasa: UP/II-034-02/17-01/546, Urbroj: 354-01/17-11 od 7. rujna 2017. godine, u točki 1. dispozitiva, odbija se žalba Tužitelja kao neosnovana dok se u točki 2. dispozitiva odbija zahtjev Tužitelja za naknadom troškova žalbenog postupka.

U tužbi protiv osporenog rješenja Tužitelj navodi, u bitnom, da mu je u postupku javne nabave prigovoreno da njegovoj ponudi nedostaje rekapitulacija stavaka koja je za predmet javne nabave morala biti iskazana u cijeni radova na bazi dvije godine, bez PDV-a, PDV, te sveukupno za dvije godine s PDV-om. Ponuda Tužitelja kao i njegova žalba odbijeni su jer je zaključeno, a tako proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja, kako je iz rekapitulacije u troškovniku razvidno da zbroj stavaka A i B troškovnika čine cijene usluge za jednu godinu dok su za iznos usluge na bazi dvije godine ponuditelji trebali iznos usluge na bazi jedne godine pomnožiti sa dva. Drugim riječima, trebalo je cijenu usluge iskazati na bazi dvije godine budući da se sklapa okvirni sporazum za dvije godine. Ovu pogrešku, odnosno,

izostanak umnoška dvaju faktora koje je valjalo pomnožiti sa dva Naručitelj, a i Tuženik ne smatraju računskom pogreškom već izostankom bitnog elementa ponude. Tužitelj smatra da takav stav Tuženika nije ispravan i na zakonu osnovan. Naime, stav je Tužitelja kako je Zakonom o javnoj nabavi podignut stupanj formalne ispravnosti ponuda u vezi s predmetom javne nabave sa svrhom pojednostavljenja odnosno simplifikacije pregleda iznesenih ponuda i jednostavnosti postupanja naručitelja. Međutim stav Tuženika u ovom predmetu dovodi zakonske razloge do apsurdna te se smatra kako svrha zakona u ovom slučaju nije ispunjena. Zbroj ponuđenih iznosa za dvije godine nije umnožak iznosa koji se nudi, definitivno jest računska pogreška, propust u zbroju i nebitan nedostatak koji bi ponudu učinio neprihvatljivom. Smatra da tumačenje zakona dozvoljava takvo odstupanje kao i da time nije narušena odredba natječajne dokumentacije na način da je učinjena nerazumljivom ili neprihvatljivom.

Predlaže stoga Sudu da usvoji tužbu i poništi osporeno rješenje kao i da sam odluči o žalbi Tužitelja te da istu usvoji i poništi odluku o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja.

Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbenom zahtjevu Tužitelja i predlaže Sudu da ga odbije kao neosnovanog iz razloga navedenih u obrazloženju pobijanog rješenja.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu ostaje u cijelosti kod navoda iz odgovora na žalbu te predlaže da Sud u cijelosti odbije tužbu i tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Temeljem ovlaštenja iz članka 36. točke 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. - dalje: ZUS) Sud je riješio spor bez rasprave budući da Tužitelj osporava samo primjenu prava, a činjenice su nesporne te budući da stranke nisu ni u tužbi ni u odgovoru na tužbu zahtijevale održavanje rasprave.

Uvidom u spis predmeta dostavljen Sudu uz tužbu i odgovor na tužbu kao i u obrazloženje osporenog rješenja proizlazi da je naručitelj Grad Zagreb, ovdje zainteresirana osoba, objavio 28. ožujka 2017. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave obavijest o nadmetanju s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave s ciljem sklapanja okvirnog sporazuma s jednim ponuditeljem na dvije godine, broj objave: 2017/S 0F2-0005547, predmet nabave: čišćenje i zbrinjavanje otpada iz kuhinjskih separatora masti te čišćenje spremnika goriva u dječjim vrtićima, osnovnim i srednjim školama. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda na temelju najniže cijene.

Također nije sporno da je u predmetnom postupku pristiglo 6 ponuda od kojih su četiri ponude ocijenjene valjanim te je 17. srpnja 2017. godine Naručitelj donio odluku o odabiru kojom je odabrao ponudu ponuditelja Aeks d.o.o. iz Ivanić Grada dok je ponuda Tužitelja odbijena kao neprihvatljiva. Kao što proizlazi iz dokumentacije u spisu, utvrđeno je da je ponudi nedostajala zadnja stranica troškovnika pa je ponuda bila nepotpuna, odnosno, suprotna točki 24. Dokumentacije o nabavi kojom je definirano da gospodarski subjekt treba popuniti priloženi troškovnik i upisati sve jedinične cijene i ukupne cijene kao i sveukupni iznos kao i da je točkom 20. Dokumentacije o nabavi definirano da ponudu obvezno sačinjava popunjeni troškovnik.

Odlučnu činjenicu, da Tužitelj nije priložio potpunu dokumentaciju, odnosno da mu je nedostajala rekapitulacija cijena za dvije godine sukladno traženoj ponudi, niti Tužitelj ne osporava. Dapače, navodi ih u tužbi, ali smatra da ta činjenica nije odlučna da bi se Tužitelja isključilo iz postupka nabave odnosno da se radi o običnoj računskoj grešci.

Prema odredbi članka 280. stavka 1. ZJN ponuda je izjava volja ponuditelja u pisanom obliku da će isporučiti robu, pružiti usluge ili izvesti radove u skladu s uvjetima i zahtjevima iz dokumentacije o nabavi. Prema stavku 4. istog članka ZJN pri izradi ponude ponuditelj se

mora pridržavati zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije o nabavi te ne smije mijenjati ni nadopunjavati tekst dokumentacije o nabavi.

Uvidom u ponudu Tužitelja proizlazi da je ponudi priložio dio A troškovnika – čišćenje i zbrinjavanje otpada iz kuhinjskih separatora masti i dio B troškovnika – čišćenje spremnika goriva no da nije priložio rekapitulaciju koja sadrži sljedeće stavke: A čišćenje i zbrinjavanje otpada iz kuhinjskih separatora masti, B čišćenje spremnika goriva, C radovi na bazi jedne godine (A+B) – ukupno bez PDV-a, PDV, ukupno za jednu godinu s PDV-om, radovi na bazi dvije godine (red C pomnožen sa 2) bez PDV-a, PDV, te sveukupno za dvije godine s PDV-om.

Na temelju troškovnika i ponudbenog lista koji su bili priloženi ponudi Tužitelja ocijenjeno je da je Tužitelj upisao ponudenu cijenu na bazi jedne godine iako je trebalo iskazati cijenu na bazi dvije godine budući da se sklapa okvirni sporazum na dvije godine.

S obzirom na navedene činjenice pravilno je i po ocjeni ovog Suda zaključeno da se Tužitelj nije pridržavao zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije o nabavi te da ponuda koju je dostavio nije bila potpuna odnosno da je nedostajala rekapitulacija troškovnika, a koja, s obzirom na navedeno, nije pogreška računске naravi nego je nedostatak u ponudi.

Radi navedenog Sud prihvaća obrazloženje Tuženika u osporenom rješenju i nalazi da tim rješenjem nije povrijeđen zakon Tužitelju na štetu.

Prigovori Tužitelja izneseni u tužbi nisu osnovani niti odlučni te stoga nisu utjecali na zakonitost osporenog rješenja.

Trebalo je stoga temeljem članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao u dispozitivu.

U Zagrebu 22. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća:
mr.sc. Mirjana Juričić, v.r.

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

